

[Sundhedsministeren]

hornhinder, i udlandet med henblik på transplantation af disse på et hospital her i landet og foretagelse af transplantationen på hospitalet kunne indebære en overtrædelse af denne bestemmelses 1. og 2. pkt.

Det understreges, at der herved alene er tale om en generelt formuleret tilkendegivelse om bestemmelsens almindelige anvendelsesområde og således ikke en udtalelse om et konkret forholds eventuelle strafbarhed. Den endelige afgørelse heraf henhører i øvrigt under domstolene.«

Sundhedsministeriet er ikke bekendt med, at spørgsmålet om køb af hornhinder i udlandet har været forelagt domstolene.

Spm. nr. S 15

Til *sundhedsministeren* (6/10 92) af:

Køpke Christensen (FP):

»Har ministeren bemyndigelse til at give adgang til, at private hospitaler og andre private sundhedsinstitutioner, der har faglig kompetence dertil, kan foretage hornhindeoperationer?«

Begrundelse

Århus Kommunehospital udnytter sin monopolstilling til at hindre, at privathospitalet The Mermaid Clinic i Ebeltoft kan foretage hornhindeoperationer. Dette foregår samtidig med, at der eksisterer en venteliste på det offentlige Århus Kommunehospital til hornhindeoperationer.

Såfremt der i det eksisterende lovgrundlag, der omhandler adgangen til at udføre hornhindeoperationer, ikke er mulighed for at give private hospitaler tilladelse til at udføre hornhindeoperationer, bedes det ligeledes oplyst i svaret, hvilke lovændringer der vil være nødvendige for at give en sådan adgang.

Svar (12/10 92):

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

I sygehuslovgivningen er der ikke noget til hinder for, at private sygehuse og behandlingsinstitutioner kan foretage hornhindeoperationer.

Jeg kan i øvrigt henvise til min besvarelse af 3. august 1992 af spørgsmål nr. S 1015.

Spm. nr. S 26

Til *sundhedsministeren* (8/10 92) af:

Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren tage initiativ til en revurdering af klassificeringen, der adskiller listen over lægemidler fra almindelige håndkøbsprodukter?«

Begrundelse

Der er efter spørgerens opfattelse ikke tale om tilfredsstillende klassificeringer, når en vare, der klart må betegnes som et hygiejneprodukt, klassificeres som lægemiddel.

Det er ikke kun eksemplet med lusesham-pooen, der blev præsenteret i Jyllands-Posten den 8. oktober 1992, 2. sektion, side 6, der efter undertegnedes opfattelse er forkert klassificeret; også andre varer må revurderes.

Svar (15/10 92):

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Ifølge lægemiddellovens § 1, stk. 1, defineres lægemidler som varer, der er bestemt til at tilføres mennesker eller dyr for at forebygge, erkende, lindre, behandle eller helbrede sygdom, sygdomssymptomer og smerter eller for at påvirke legemsfunktioner.

Sundhedsstyrelsen har i anledning af spørgsmålet udtalt, at styrelsen som hovedregel tager konkret stilling fra sag til sag til, om et præparat er omfattet af lovens § 1. Styrelsen er ikke i besiddelse af en decideret liste over, hvilke produkter der anses for lægemidler, og hvilke der ikke er lægemidler.

For så vidt angår lusemidler til mennesker er disse specifikt omhandlet i bemærkningerne til § 1 i den tidligere gældende lov om apoteksvirksomhed, nr. 209 af 11. juni 1954. Bemærkningerne nævner, at før 1954 blev midler mod kropslus og hovedlus ikke betragtet som lægemidler, men derimod som kosmetika, hvilket »flere gange havde haft uheldige konsekvenser« på grund af lovgivningens karakter. Eftersom sådanne midler »medicinsk set er og altid har været betragtet som lægemidler«, konkluderes det i bemærkningerne, at midlerne er omfattet af loven.

I forbindelse med udskillelsen af apotekerlovens regler om lægemidler i en selvstændig lov blev apotekerlovens § 1 ved Folketingets